

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania i wypłacania świadczenia pieniężnego żołnierzom rezerwy odbywającym ćwiczenia wojskowe.

Na podstawie art. 119a ust. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają:

- 1) szczegółowy sposób ustalania i wypłacania żołnierzowi rezerwy świadczenia pieniężnego rekompensującego utracone wynagrodzenie ze stosunku pracy lub stosunku służbowego albo dochód z prowadzonej działalności gospodarczej, które mógłby uzyskać w okresie odbywania ćwiczeń wojskowych, oraz zwrotu wydatków poniesionych z tego tytułu organom samorządu terytorialnego,
- 2) tryb postępowania i właściwość organów w sprawach określonych w pkt 1.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) żołnierz — żołnierza rezerwy, który odbył ćwiczenia wojskowe,
- 3) świadczenie rekompensujące — świadczenie pieniężne rekompensujące utracone wynagrodzenie ze stosunku pracy lub stosunku służbowego albo dochód z prowadzonej działalności gospodarczej.

§ 3. 1. Czynności przewidziane w rozporządzeniu dla:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej — wykonuje dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywał ćwiczenia wojskowe,
- 2) wojskowego komendanta uzupełnień — wykonuje wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce siedziby jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywał ćwiczenia wojskowe,
- 3) szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego — wykonuje szef wojewódzkiego sztabu wojskowego właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu lub zamieszkania żołnierza albo jego pobytu czasowego,

trwającego ponad dwa miesiące, w dniu jego zwolnienia z ćwiczeń wojskowych,

- 4) wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz dla naczelnika urzędu skarbowego — wykonują odpowiednio wójt, burmistrz lub prezydent miasta oraz naczelnik urzędu skarbowego właściwi, w dniu zwolnienia żołnierza z ćwiczeń wojskowych, ze względu na miejsce stałego pobytu lub zamieszkania żołnierza albo jego pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące,
- 5) pracodawcy — wykonuje pracodawca, u którego żołnierz był zatrudniony w dniu jego powołania do odbycia ćwiczeń wojskowych.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek żołnierza, czynności przewidziane dla pracodawcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wykonuje naczelnik urzędu skarbowego.

Rozdział 2

Ustalanie okresu odbytych ćwiczeń wojskowych

§ 4. 1. Świadczenie rekompensujące wypłaca się żołnierzowi za okres odbytych ćwiczeń wojskowych.

2. Okres odbytych ćwiczeń wojskowych przez żołnierza ustala dowódca jednostki wojskowej, a następnie stwierdza to w rozkazie jednostki wojskowej oraz w zaświadczeniu o odbyciu przez żołnierza ćwiczeń wojskowych.

§ 5. Do uznania faktu odbycia przez żołnierza ćwiczeń wojskowych jest niezbędne jego stawienie się do odbycia tych ćwiczeń, ogłoszenie tego faktu w rozkazie dowódcy jednostki wojskowej, przyjęcie go do stanu ewidencyjnego jednostki wojskowej oraz faktyczne odbycie tych ćwiczeń.

§ 6. 1. Okres, o którym mowa w § 4 ust. 1, stanowi suma dni odbytych ćwiczeń wojskowych liczona, z zastrzeżeniem ust. 2, od dnia faktycznego stawienia się żołnierza do odbycia ćwiczeń wojskowych do dnia jego zwolnienia z tych ćwiczeń.

2. Do okresu odbytych ćwiczeń wojskowych, za które przysługuje świadczenie rekompensujące, nie wlicza się dni, w których żołnierz:

- 1) samowolnie opuścił jednostkę lub wyznaczone miejsce przebywania albo samowolnie poza nimi pozostawał,
- 2) z powodu spożycia alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających był niezdolny do wykonywania obowiązków służbowych,

- 3) z powodu samookaleczenia lub samouszkodzenia ciała był niezdolny do wykonywania obowiązków służbowych,
- 4) odmówił uczestnictwa w szkoleniu lub wykonywania obowiązków służbowych,
- 5) nie odbywał ćwiczeń wojskowych z powodu niestawienia się na nie w terminie lub nie usprawiedliwionego spóźnienia z przepustki, urlopu albo podróży służbowej.

§ 7. 1. Żołnierzowi, który podczas odbywania ćwiczeń wojskowych przebywał na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej, świadczenie rekompensujące przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, również za okres leczenia.

2. Świadczenie rekompensujące, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje żołnierzowi, którego leczenie było spowodowane lub miało związek z okolicznościami, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 2 i 3.

Rozdział 3

Ustalanie wysokości świadczenia rekompensującego

§ 8. 1. Świadczenie rekompensujące stanowią odpowiednio:

- 1) kwota wynagrodzenia otrzymanego przez żołnierza ze stosunku pracy lub stosunku służbowego za ostatnie 3 miesiące pełnego miesięcznego wymiaru czasu pracy poprzedzające okres odbytych ćwiczeń wojskowych, podzielona przez 90 i następnie pomnożona przez liczbę dni odbytych ćwiczeń wojskowych,
- 2) kwota dochodu uzyskanego przez żołnierza z prowadzonej samodzielnie działalności gospodarczej za ostatni rok podatkowy poprzedzający okres odbytych ćwiczeń wojskowych, podzielona przez 360 i następnie pomnożona przez liczbę dni odbytych ćwiczeń wojskowych,
- 3) kwota najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w okresie odbywania ćwiczeń, w przypadku gdy żołnierz utrzymuje się wyłącznie z działalności rolnej, podzielona przez 30 i następnie pomnożona przez liczbę dni odbytych ćwiczeń wojskowych.

2. W skład kwot wynagrodzenia albo dochodu, o których mowa w ust. 1, nie wchodzi:

- 1) obowiązkowe składki lub zaliczki pobierane lub należne i odprowadzane do właściwych organów na podstawie odrębnych przepisów z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych,
- 2) premie, nagrody i inne świadczenia lub dodatki finansowe albo wartość świadczeń otrzymywanych w naturze, przysługujących żołnierzowi na podstawie odrębnych przepisów lub umów, a także wyroków sądowych lub decyzji administracyjnych.

3. Do podstawy wymiaru świadczenia rekompensującego wlicza się kwoty ponoszonych przez żołnierza świadczeń alimentacyjnych lub odszkodowawczych nałożonych prawomocnym wyrokiem sądowym lub decyzją administracyjną.

4. Od podstawy wymiaru świadczenia rekompensującego odlicza się kwotę przyznanego na podstawie odrębnych przepisów uposażenia, które żołnierz otrzymał z tytułu odbywania ćwiczeń wojskowych.

5. W przypadku gdy okresy pozostawania w stosunku pracy, służbowym lub prowadzenia działalności gospodarczej są krótsze niż okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podstawę wymiaru świadczenia rekompensującego oblicza się proporcjonalnie.

§ 9. W przypadku zbiegu uprawnień do kwot, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1 i 2, żołnierzowi przysługuje tylko jeden, bardziej korzystny rodzaj świadczenia rekompensującego.

§ 10. W przypadku gdy prowadzona przez żołnierza działalność gospodarcza w okresie, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 2, nie przynosiła dochodu lub przynosiła straty, świadczenie rekompensujące przysługuje temu żołnierzowi w kwocie określonej na podstawie § 8 ust. 1 pkt 3.

§ 11. 1. Wysokość kwot, o których mowa w § 8 ust. 1, w przeliczeniu na jeden dzień ćwiczeń wojskowych, na wniosek żołnierza, stwierdza niezwłocznie, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego — w stosunku do żołnierzy prowadzących działalność gospodarczą,
- 2) pracodawca — w stosunku do żołnierzy będących pracownikami lub pozostających w stosunku służby,
- 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta — w stosunku do żołnierzy utrzymujących się wyłącznie z działalności rolnej.

2. Naczelnik urzędu skarbowego lub pracodawca, po dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 1, wydaje żołnierzowi zaświadczenie, w którym określa kwotę dziennego utraconego wynagrodzenia albo dochodu, a ponadto datę wydania zaświadczenia.

3. Jeżeli dzienna kwota świadczenia rekompensującego stwierdzona w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, jest wyższa niż kwota określona na podstawie art. 119a ust. 3 ustawy, żołnierzowi wypłaca się świadczenie rekompensujące w kwocie określonej na podstawie art. 119a ust. 3 ustawy i pomnożonej przez liczbę dni odbytych ćwiczeń wojskowych.

Rozdział 4

Postępowanie w sprawie wypłaty świadczenia rekompensującego

§ 12. 1. Dowódca jednostki wojskowej, w dniu zwolnienia żołnierza z ćwiczeń wojskowych albo po dniu jego zwolnienia, w przypadkach, o których mowa

w § 7 ust. 1, wydaje temu żołnierzowi zaświadczenie, o którym mowa w § 4 ust. 2.

2. W zaświadczeniu podaje się stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca oraz numer PESEL żołnierza, datę rozpoczęcia i zakończenia ćwiczeń wojskowych, sumę dni uznanych za odbyte w ćwiczeniach wojskowych oraz kwotę uposażenia wypłaconego z tytułu odbywania tych ćwiczeń wojskowych.

§ 13. 1. Dowódca jednostki wojskowej, w terminie do 7 dni od dnia zakończenia ćwiczeń wojskowych, przesyła do właściwego wojskowego komendanta uzupełnień wykaz żołnierzy uczestniczących w ćwiczeniach wojskowych.

2. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, podaje się stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca oraz numer PESEL żołnierzy, datę rozpoczęcia i zakończenia ćwiczeń wojskowych, sumę dni uznanych za odbyte w ćwiczeniach wojskowych oraz kwotę uposażenia wypłaconego z tytułu odbywania tych ćwiczeń wojskowych.

§ 14. 1. Wojskowy komendant uzupełnień, po otrzymaniu wykazu, o którym mowa w § 13 ust. 1, sporządza oddzielne jego wyciągi, dotyczące poszczególnych województw właściwych ze względu na miejsce stałego pobytu lub zamieszkania żołnierza albo jego pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące, i przesyła do właściwego szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

2. Wyciągi uzupełnia się o nazwy właściwych gmin.

§ 15. 1. Wniosek o ustalenie i wypłatę należnego świadczenia rekompensującego żołnierz składa do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

2. Do wniosku dołącza się zaświadczenia, o których mowa w § 4 ust. 2 i § 11 ust. 2.

§ 16. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w § 11 ust. 1 lub § 15

ust. 1, wypłaca żołnierzowi świadczenie rekompensujące.

§ 17. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przesyła, w terminach miesięcznych, do właściwego terytorialnie szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego zestawienie wypłaconych żołnierzom świadczeń rekompensujących przewidzianych do zwrotu jednostce samorządu terytorialnego.

2. W zestawieniu podaje się stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca, numer PESEL żołnierzy oraz wysokość ustalonych i wypłaconych im świadczeń rekompensujących, a ponadto nazwę lub numer jednostki wojskowej.

§ 18. 1. Szef wojewódzkiego sztabu wojskowego, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zestawienia, o którym mowa w § 17 ust. 1, przekazuje środki pieniężne, w wysokości wskazanej w zestawieniu, na rachunki bankowe wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

2. Szef wojewódzkiego sztabu wojskowego może udzielać organom, o których mowa w ust. 1, zaliczek na wypłacenie przez te organy świadczeń rekompensujących.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 19. Postępowanie w sprawie świadczeń rekompensujących jest zwolnione z opłat i kosztów administracyjnych.

§ 20. Sprawy żołnierzy, którzy odbywają ćwiczenia wojskowe w dniu wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*